# BENİM SESİM KURUMAZ BİR PAPATYA

satıcılar da gitti. sokak
satıcıları tutup bir ucundan ince uzun
bir çarşaf gibi kesiyor biçiyor
satıyor kaldırımları parça parça

gittiler. kocaman bir kilise çanı
eski filmlerden
siyah beyaz silik cızırtılı
çatılarda pervazlarda duvarlarda kitaplarda
kaç gündür ortasında bir sonsuzun
bir sonsuzun ortasında kurudu
kaldı gitmeleri

birdendi. birdenbire. giderayak.
donakaldım okunur okunmaz
donakaldım yanağımda. duru düşlerdi
gökyüzünü **hıdır**
bulutların altında

benim sesim kurumaz bir papatya

söyledi bunu duydum ona ayırdım yakamı
derken bir güvercin
gökyüzünü de ona

bir gecede yeşile boyamışlar göğüslerini venüs'ün
o çıplak o güzelim göğüslerini adana'da
sonra

çıkıp bahçeye düşledim
açtığın kapıları oturduğun sandalyeyi ellerini
yaktığı lâmbayı ellerinin

yusuf dermiş şirin sarılmak yusuf'a
söz etmek bir şeylerden dokunmak göz göze
on dakika değil bir saat
parmaklık ardı değil yanıbaşında
duymak nefes aldıkça inip kalkan göğsünü
kokusunu bir saat
yusuf dermiş şirin sarılmak yusuf'a
budur yılbaşlarının bayramların anlamı

en büyüğümüzdü. bir gün
sırtında bir tatil günü parke taşları yokuş
bekleyişi annesinin okul yolu sevdiği kız
neydi adı nergis şimdi mayıs son günleri mayıs'ın
**demirci** yıkılsın üstüne şu dağlar
simav dağları unutur muyum
bir güldü mü çarşı balıkçı çarşısı sırtında
sapı işlemeli bir bıçak
yaşayacak en gencimiz **yıldırım**
**koşar** bir afişten savrulmuş

benim sesim kurumaz bağlasalar çözerim

söylerim aşkı

bir küçük özlem

durmaz

büyütürüm. ama bu sabah

nereye koymalı böyle bir sabahı

sormalı asi'ye "o duru çocuk"

şimdi kaç

kaç güneşin altında

durdu kapıda. durması gelivermek ansızın

elleri ayakları kış omzunun arkasından

ateşler yanıyordu yanar –dedi– sabaha dek

bu gece

sesim

kurumayan sesim

diker kaldırımları

satıcılar da gider. yarın yine

yarından sonra daha sonra daha sonra da

benim sesim kurumaz bir papatya

aralık '86 / ankara